

rigtigt provinsselskab. Det er ganske vist ikke helt rigtigt, for han har, bl. a. sammen med anmelderen, i 1939 eller 40 set en såkaldt »skoleforestilling« med »Eventyr på Fodrejsen«. Forestillingen har ikke kunnet identificeres; men den sagde til gengæld sparto til alt, hvad der ellers forekommer af »rædsler« i de to bøger.

Det rejsende teater var til 2. verdenskrig et uundværligt led i købstædernes kulturliv. Folk kom virkelig i teatret, og dets betydning står givet i skærende modsætning til de karakteristiske, det i mange tilfælde var udsat for. Det viser besøgstallene, når de sammenstilles med anmeldelserne.

Begge bøger er bygget nogenlunde ens op med tidsbaggrund, selskaber, repertoire og skuespillere (herunder også de københavnske »stjerner«'s besøg i provinsen). Forholdene omkring selve teaternæringen og omkring censuren vies nogen plads ligesom også selskabernes ofte særdeles anstrængte økonomi. Skuespillere, scenebilleder, plakater m. v. udgør illustrationerne, og dokumentationen med kildefortegnelser og registre (også over repertoire) er veldækkende. Især sidste bind skæmmes dog af en del trykfejl, og på planche XXXV efter s. 224 er der gået kludder i personnavnene i bageste række af Det kgl. Teaters turné med »Det gamle Hjem«. Henrik Malberg og Knud Heglund er sat sammen til den ukendte skuespiller Henrik Heglund, ligesom en person helt er bortfaldet. Lektor Sandfeld, der nu har frigjort sig fra sit skolearbejde, fortsætter de teaterhistoriske studier, som de to foreliggende bind er så fine og morsomme resultater af – for nægtes kan det ikke: Meget af hvad provinsteateret bød på og levede i, kalder på smilet, både det overbærende og det medlidende.

Finn. H. Lauridsen

Helge Klint: Militærhistorie. (Dansk historisk Fællesforening, 1970). 109 s.

Bogen er fremkommet i Dansk historisk Fællesforenings serie af små håndbøger. Den opridser kort krigskunstens historie og behandler derefter dansk krigshistorisk forskning gennem tiderne. Endelig er der afsnit om det internationale samarbejde mellem militærhistorikere, bibliografiske oplysninger om nogle nordiske værker og sluttelig et kapitel om de forskellige samlinger (Hærens arkiv, Tøjhusmuseet osv.). Det er alt sammen nyttige oplysninger. Det publikum, serien henvender sig til, havde dog sikkert haft mere nytte af at få at vide f. eks. hvad er et regiment til forskellige tider, hvad er en kaptajn, hvor finder jeg noget om, hvilke enheder der i begyndelsen af 19. årh. var garnisoneret der og der. Der kunne nævnes talrige andre militærhistoriske spørgsmål, som mange historikere, der arbejder med et områdes eller en bys historie, stilles over for – det samme gælder i øvrigt også andre historikere. Titlen og udgivelsen i håndbogsserien gør det rimeligt, at man ventede en vejledning netop i spørgsmål af den art. Seriens redaktør burde overveje at søge dette behov dækket.

Vagn Dybdahl

Zelia N. Andrup: Otto Andrup og livet omkring ham. (Rosenkilde og Bagger, 1970). 171 s.

Otto Andrups hustru har skrevet denne bog om sin mand – den udkom et par måneder efter hendes død. Zelia N. Andrup skrev godt og havde en vis sans for at finde og karakterisere det tidstypiske, hvilket hun også har demonstreret i nogle erindringer, trykt i Historiske medd. om København, hvor hun berettede om sit barndoms-